

ישראל קורצ'אק קורצ'אק
اسرائيل تقرا كورتشاك

מחשבת האדם

בתוך: רגעים חינוכיים

יאנוש קורצ'אק, כתבים כרך א, עמ' 340-339

תרגום: אורי אורלב

מוחו של ילד – יער שצמרותיו נעות קלות, הענפים מסתבכים זה בזה, העלים מרטטים, נוגעים זה בזה. יש רגעים כאלה שר העץ מתחבר במגע עדין עם העץ השכן, ודרך השכן מעביר אליו רעידתם של מאה, של אלף עצים – של היער כולו. כל "טוב – גרוע – שים-לב – עוד פעם", שאנחנו משמיעים, הוא כמו רוחסופה שמשליטה תהו ובהו. עקבתי פעם אחרי זרעון של צמח הסביון – גרגר תלוי על עטרת-נוצות לבנה. זמן רב הלכתי אחריו: מתעופף לו קלות מגבעול לגבעול, מנבט לנבט – כאן ישיתה יותר, כאן פחות, עד שיאחז ויצמח. מחשבת אדם, איננו מכירים את החקים שעל פיהם את מתנהלת – משתוקקים – לא יודעים – הרוח הרעה של האנושות מנצלת את זה.

